

14^η Ενότητα:

Πώς λειτουργεί μία σύγχρονη ευνομούμενη Κοινωνία στην Προσπάθειά της να ικανοποιήσει τις Ανάγκες των Πολιτών της προστατεύοντας συγχρόνως το Περιβάλλον

Είχαμε προαναγγείλει, ότι η σημερινή 14^η Ενότητα είναι η σημαντικότερη από όλες τις προηγούμενες. Η εξήγηση αυτού είναι το γεγονός, ότι σήμερα θα γίνει αντιληπτό, πώς λειτουργεί μία **σύγχρονη ευνομούμενη Κοινωνία** (κάτι που μάλλον δεν ισχύει ακόμη για την Πατρίδα μας) στην προσπάθειά της να εξυπηρετήσει τις ανάγκες των Πολιτών της προστατεύοντας συγχρόνως το Περιβάλλον της.

Στις προηγούμενες Ενότητες έχουμε δώσει όλα τα εφόδια, που είναι απαραίτητα, για να γίνουν κατανοητά, όλα όσα θα εξηγήσουμε στη συνέχεια. Δηλαδή:

Στην 2^η Ενότητα, σελ. 18 αναφέραμε: Ο Γερμανός γιατρός, φυσιοδίφης (αυτό που σήμερα ονομάζουμε βιολόγος) και φιλόσοφος Παρατσέλζους, στα ελληνικά Παράκελσος (1493 έως 1541) δίδασκε : «Όλα τα πράγματα είναι δηλητήριο και τίποτα δεν είναι δηλητήριο. Μόνο η δόση που δέχεται π.χ. ο άνθρωπος ορίζει, αν κάτι είναι δηλητήριο ή όχι...». Αλλά και η σημερινή επιστήμη υποστηρίζει ότι π.χ. μία ουσία προσβάλλει π.χ. την υγεία του ανθρώπου, όταν η δόση της ουσίας που δέχεται ο άνθρωπος ξεπερνάει μία ορισμένη τιμή, την λεγόμενη οριακή τιμή της δόσης της ουσίας.

Στην 9^η Ενότητα, σελ. 80 εξηγήσαμε, ότι για ρύπους που βρίσκονται στην ατμόσφαιρα και επομένως γίνονται επικίνδυνοι για την υγεία του ανθρώπου, επειδή τους αναπνέει ο άνθρωπος, όταν θέλουμε να ορίσουμε τη δόση του ρύπου που αναπνέει ο άνθρωπος, αρκεί να ορίσουμε την συγκέντρωση του ρύπου στην ατμόσφαιρα (δηλαδή την ποσότητα του ρύπου μέσα σε ένα κυβικό μέτρο αέρα) και τότε γνωρίζουμε και τη δόση του ρύπου που δέχεται ο άνθρωπος κατά τη διάρκεια π.χ. μίας ημέρας, αφού είναι γνωστός ο όγκος του αέρα που αναπνέει ο άνθρωπος στο διάστημα μίας ημέρας (15 έως 20 κυβικά μέτρα αέρα).

Στην 11^η Ενότητα, Κεφάλαιο: «Οριακές Τιμές των Ρύπων στην Ατμόσφαιρα», σελ. 103 εξηγήσαμε, πώς ορίζεται η οριακή δόση ενός ρύπου, δηλαδή η οριακή συγκέντρωση ενός ρύπου που επιτρέπεται να δεχτεί ένας άνθρωπος και που, αν δεν ξεπεραστεί, ο άνθρωπος «**εξ ορισμού**» δεν έχει κανένα πρόβλημα. Αυτό όμως είναι κάτι πολύ σημαντικό και δυστυχώς δεν το έχουν συνειδητοποιήσει οι Συμπατριώτες μας. Η καλλίτερη απόδειξη προς τούτο: Παρακολουθούσα στην τηλεόραση μία συζήτηση για το Περιβάλλον. Το πάνελ το αποτελούσαν εκτός από τους συνήθεις «Ξερόλες», δηλαδή το ζευγάρι των παρουσιαστών (συχνά εκπλήσσομαι από την αναίδεια με την οποία μιλάνε για θέματα για τα οποία δεν έχουν ιδέα!) και ορισμένοι Ειδικοί. Άκουσα λοιπόν τη φράση: «Στην τοποθεσία X εντοπίστηκε ο ρύπος Y» και συνέχισαν σαν αυτό να ήταν κάτι κακό. Αν λοιπόν έτσι σκέφτεται η πλειονότητα των Πολιτών, τότε δεν μπορεί να περιμένει κάποιος σωστή συμπεριφορά στα προβλήματα του Περιβάλλοντος. Δεν υπάρχει ρύπος, ο οποίος δεν μπορεί να εντοπιστεί και στην πιο απομακρυσμένη περιοχή της γης, αρκεί να έχουμε το όργανο μέτρησης του ρύπου με την κατάλληλη ευαισθησία. Ο εντοπισμός όμως ενός ρύπου δεν λέει **κατ' αρχάς τίποτα** για την επικινδυνότητα του ρύπου. Το μόνο που έχει σημασία είναι, ποια είναι η σχέση της συγκέντρωσης του ρύπου που εντοπίσαμε με την οριακή τιμή της συγκέντρωσης αυτού του ρύπου. Εάν είναι μικρότερη, τότε δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα, διότι έτσι έχει οριστεί η οριακή τιμή ενός ρύπου. Εάν όμως είναι μεγαλύτερη, τότε υπάρχει πρόβλημα!

Αν αυτά δεν έχουν γίνει κατανοητά, τότε δεν έχει έννοια να ασχολούμεθα με το Περιβάλλον, διότι κινδυνεύουμε να υποστηρίξουμε λάθη.

Μέχρι τώρα έχουμε ασχοληθεί με τη ρύπανση και την προστασία του πρώτου από τα τρία μέρη του φυσικού Περιβάλλοντος, δηλαδή της ατμόσφαιρας. Κάτι αντίστοιχο ισχύει βέβαια και για τα άλλα δύο μέρη του φυσικού Περιβάλλοντος, δηλαδή για το νερό και το έδαφος. Η αναλυτική περιγραφή της ρύπανσης και της προστασία του νερού και του εδάφους θα ακολουθήσουν σε επόμενες Ενότητες

Στη συνέχεια θα Σας περιγράψω με ένα συγκεκριμένο παράδειγμα, πώς λειτουργεί μία σύγχρονη ευνομούμενη Πολιτεία στην προσπάθειά της να εξυπηρετήσει τις ανάγκες των Πολιτών της προστατεύοντας συγχρόνως το Περιβάλλον και συγκεκριμένα προστατεύοντας την ατμόσφαιρα (αφού μέχρι τώρα έχουμε ασχοληθεί μόνο με την προστασία της ατμόσφαιρας). Έστω π.χ. ότι οι Υπεύθυνοι για την παροχή της απαραίτητης ηλεκτρικής ενέργειας ενός Κράτους υπολογίζουν, ότι για το επόμενο χρονικό διάστημα θα απαιτηθεί μία τέτοια ηλεκτρική ισχύς, ώστε οι Μονάδες που λειτουργούν μέχρι τώρα, δεν θα είναι εις θέση να προσφέρουν και την νέα απαιτούμενη ηλεκτρική ισχύ. Προγραμματίζουν λοιπόν να θέσουν σε λειτουργία μία επί πλέον Μονάδα παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας με καύσιμο τον λιγνίτη. Κάνουν λοιπόν μία Αίτηση στις υπεύθυνες Κρατικές Αρχές και ζητούν να τους δοθεί η Άδεια λειτουργίας της νέας Μονάδας. Η όλη διαδικασία ονομάζεται «Αδειοδότηση».

Κατ' αρχάς κανένας δεν επενδύει χρήματα για κάτι, το οποίο δεν είναι αναγκαίο, αφού σε αυτήν την περίπτωση θα χάσει τα χρήματά του. Αυτοί λοιπόν που θέλουν να λειτουργήσουν την νέα Μονάδα έχουν λάβει υπ' όψη τους ποιες συνέπειες θα είχε για τους Πολίτες η μη έγκαιρη υλοποίηση του έργου (συνεχόμενα μπλακ-άουτ με τις επιπτώσεις τους, όπως π.χ. έλλειψη παροχής θέρμανσης ή κλιματισμού, προβλήματα με το περιεχόμενο ψυγείων κ.λπ.). Επομένως η υλοποίηση του έργου είναι για το καλό όλων των Πολιτών.

Η ευνομούμενη Πολιτεία προκειμένου να δώσει την άδεια λειτουργίας της εγκατάστασης πρέπει να είναι εις θέση να αναγνωρίσει αφ' ενός την αναγκαιότητα του έργου, αλλά αφ' εταίρου να υποχρεώσει τους Φορείς του έργου να λάβουν υπ' όψη όλες τις νομοθεσίες που υπάρχουν για την σωστή λειτουργία του Κράτους.

Εδώ, αφού ασχολούμεθα με το Περιβάλλον, θα σας περιγράψω ποιες προϋποθέσεις πρέπει να πληροί η λειτουργία της νέας Μονάδας μόνο από περιβαλλοντικής απόψεως.

1. Αυτό που είναι βέβαιο είναι, ότι η επί πλέον λειτουργία της Μονάδας θα επιφέρει μία επί πλέον επιβάρυνση από ρύπους στο Περιβάλλον. Ένας Πολίτης που ζει στην περιοχή που θα λειτουργήσει η νέα Μονάδα θα μπορούσε να πει: Εγώ έχω μία επιβάρυνση τώρα και δεν δέχομαι μία επί πλέον επιβάρυνση. Η σκέψη αυτή ακούγεται για έναν μη ενημερωμένο Πολίτη λογική, πλην όμως κάθε άλλο παρά λογική είναι εκτός των άλλων και για τον εξής λόγο: Σήμερα (31.05.2021) ζουν επάνω στη γη μας 7.891.182.000 (δηλαδή περίπου 7,9 δισεκατομμύρια) άνθρωποι. Προβλέπεται δε μέχρι το 2100 να ζουν (βάσει των υπολογισμών των Ηνωμένων Εθνών) περίπου 10,8 δισεκατομμύρια άνθρωποι. Πιστεύει κάποιος, ότι οι συνολικές ενεργειακές ανάγκες των 10,8 δισεκατομμυρίων ανθρώπων θα είναι οι ίδιες με των 7,9 δισεκατομμυρίων ανθρώπων; Όχι βέβαια!
2. Είναι λοιπόν αυτονόητο, ότι θα χρειαστούμε με τον καιρό μεγαλύτερα ποσά ενέργειας για τους επί πλέον Πολίτες. Βεβαίως δεν θα χρειαστούμε μόνο μεγαλύτερα ποσά ενέργειας, αλλά π.χ. περισσότερα μέσα κινήσεως

- (αυτοκίνητα, λεωφορεία, τρέινα, αεροπλάνα κ.λπ., που προϋποθέτουν την λειτουργία περισσότερων εργοστασίων), περισσότερα εργοστάσια παραγωγής τροφίμων, περισσότερες μονάδες διαχείρισης ή και καύσης απορριμμάτων, περισσότερες μονάδες βιολογικού καθαρισμού αποβλήτων κ.ο.κ.
3. Έτσι, στη συνέχεια θα σας περιγράψω πώς λειτουργεί μία σύγχρονη κοινωνία προκειμένου να εξυπηρετήσει τις ανάγκες των Πολιτών της προστατεύοντας προς το παρόν τον αέρα του φυσικού Περιβάλλοντος. Αντίστοιχα βήματα γίνονται όμως και για την προστασία του νερού και του εδάφους.
 4. Τι μάθαμε λοιπόν μέχρι τώρα για την προστασία του ανθρώπου από τους ρύπους της ατμόσφαιρας, δηλαδή του αέρα; Μάθαμε κατ' αρχάς, ότι η δόση του κάθε ρύπου που βρίσκεται στην ατμόσφαιρα, δηλαδή στον αέρα και αναπνέει ο άνθρωπος, δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει την αντίστοιχη οριακή τιμή του ρύπου (**οριακές τιμές για την ποιότητα της ατμόσφαιρας**, βλέπε 12^η Ενότητα, σελ. 110). Κατόπιν μάθαμε, ότι η Πολιτεία δεν αρκείται μόνο στο να ελέγχει, αν η υγεία των Πολιτών της διατρέχει κίνδυνο, αλλά δρα και προληπτικά. Δηλαδή, αν κάποιος επιβαρύνει με τις ενέργειες του το Περιβάλλον δεν αρκεί μόνο να μην επιβαρύνει την υγεία των Πολιτών, αλλά να χρησιμοποιεί όλα τα διαθέσιμα μέσα της τεχνολογίας (αυτό που αποκαλέσαμε στην 12^η Ενότητα, σελ. 118 «σημερινό βαθμό της εξέλιξης της τεχνολογίας»), έτσι ώστε η επιβάρυνση της ατμόσφαιρας να είναι ελαχίστη. Αυτό επιτυγχάνεται με την τήρηση των ορίων της **εκπομπής** των ρύπων (βλέπε 12^η Ενότητα, σελ. 117). Δηλαδή, όταν κάποιος επιβαρύνει το Περιβάλλον (π.χ. ένα εργοστάσιο παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας με καύσιμο τον λιγνίτη), πρέπει να χρησιμοποιεί όλες τις δυνατότητες της τεχνολογίας, ώστε η συγκέντρωση των ρύπων πριν την έξοδο των καυσαερίων από την καπνοδόχο να είναι μικρότερη των αντίστοιχων **επιτρεπόμενων ορίων της εκπομπής των ρύπων**.
 5. Κατ' αρχάς αδειοδότηση για τη λειτουργία μίας εγκατάστασης είναι αναγκαία μόνο, όταν η εγκατάσταση αυτή είναι σε θέση να βλάψει γενικά το Περιβάλλον. Π.χ. αν τοποθετήσουμε μία απλή εγκατάσταση για κεντρική θέρμανση του σπιτιού μας, είναι φανερό, ότι δεν χρειαζόμαστε την έγκριση κανενός. Η Πολιτεία έχει ορίσει με νόμο, ποιες είναι αυτές οι εγκαταστάσεις, για τη λειτουργία των οποίων είναι απαραίτητη η παροχή άδειας λειτουργίας. Μερικά παραδείγματα τέτοιων εγκαταστάσεων είναι: Παραγωγή ηλεκτρικού ρεύματος (όταν η ισχύς υπερβαίνει ένα όριο σε μεγαβάτ), τσιμέντου, χάλυβα, ζάχαρης, πετρελαιοειδών (δηλαδή διυλιστήρια) κ.λπ.
 6. Η λειτουργία της νέας Μονάδας (στη συνέχεια θα την αποκαλούμε «Εγκατάσταση») παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας (την αδειοδότηση της οποίας περιγράφουμε σαν παράδειγμα) είναι βέβαιο, ότι θα δημιουργήσει στην ατμόσφαιρα γύρω από την «Εγκατάσταση» μία επί πλέον επιβάρυνση σε ρύπους που θα προκύπτουν από την καύση του λιγνίτη και τους οποίους περιγράψαμε αναλυτικά στις Ενότητες 3, 4 και 5. Οι σπουδαιότεροι αυτοί ρύποι είναι: Το μονοξείδιο του άνθρακα, οι άκαυστοι υδρογονάνθρακες, η αιθάλη, το μονοξείδιο και το διοξείδιο του αζώτου, το διοξείδιο και το τριοξείδιο του θείου, το υδρόθειο, τα στερεά σωματίδια και τα βαρέα μέταλλα, το χλώριο, το φθόριο και οι διοξίνες.
 7. Θεωρώ αυτονόητο, ότι η συγκέντρωση αυτών των ρύπων στην περιοχή γύρω από το σημείο που θα δημιουργηθεί η νέα «Εγκατάσταση» είναι (πριν λειτουργήσει η νέα «Εγκατάσταση») μικρότερη των αντίστοιχων οριακών «τιμών για την προστασία της ατμόσφαιρας». Αν αυτό δεν ισχύει, τότε η

- Πολιτεία αυτή έχει πρόβλημα, αφού αυτό είναι υποχρέωση της Πολιτείας. Επομένως η υποχρέωση αυτή της Πολιτείας πρέπει να ισχύει και **μετά** τη λειτουργία της «Εγκατάστασης», της οποίας ζητείται η «Αδειοδότηση».
8. Εδώ είναι το πιο κρίσιμο σημείο στη λειτουργία της Πολιτείας, το οποίο δυστυχώς ο μη ενημερωμένος Πολίτης δε γνωρίζει και είναι η ρίζα των προβλημάτων που υπάρχουν στην εύρυθμη λειτουργία της Πολιτείας. Δηλαδή ο Πολίτης έχει το δικαίωμα να **απαιτήσει** από την Πολιτεία (και μάλιστα να το διεκδικήσει και δικαστικά) η συγκέντρωση όλων των ρύπων στην ατμόσφαιρα της περιοχής του να είναι μικρότερη των αντίστοιχων οριακών «τιμών για την προστασία της ατμόσφαιρας» και μάλιστα και μετά τη λειτουργία της «Εγκατάστασης». Αυτό είναι δικαίωμα του Πολίτη.
 9. Δικαίωμα του Πολίτη δεν είναι όμως να σκεφτεί (όπως προαναφέραμε), δηλαδή να πει: «Εγώ έχω μία επιβάρυνση του Περιβάλλοντός μου τώρα και δεν δέχομαι μία επί πλέον επιβάρυνση» μετά τη λειτουργία της «Εγκατάστασης». Αν αυτό συνέβαινε, δεν θα υπήρχε ποτέ πρόοδος. Αναλογιστείτε, ότι αργά-αργά θα πρέπει να ικανοποιηθούν μερικά δισεκατομμύρια επί πλέον άνθρωποι! Ο τρόπος δε αυτός της λειτουργίας της Πολιτείας είναι ο ορθός, αρκεί οι Πολίτες να συνειδητοποιήσουν, ότι εφ' όσον η συγκέντρωση του οποιουδήποτε ρύπου στην ατμόσφαιρα είναι μικρότερη της αντίστοιχης «οριακής τιμής για την προστασία της ατμόσφαιρας» δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα για την υγεία του. Και αυτό επειδή έτσι έχουν οριστεί οι οριακές «τιμές για την προστασία της ατμόσφαιρας», δηλαδή **όσο η συγκέντρωση ενός ρύπου στην ατμόσφαιρα είναι μικρότερη από την αντίστοιχη οριακή «τιμή για την προστασία της ατμόσφαιρας», τότε δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα για την υγεία του ανθρώπου.**

Με τα ανωτέρω σαν δεδομένα, θα περιγράψουμε πώς λειτουργεί η «Αδειοδότηση» για την λειτουργία της «Εγκατάστασης»:

Σε ένα πρώτο βήμα ορίζουμε την περιοχή γύρω από την τοποθεσία που θα λειτουργήσει (αν λειτουργήσει) στο μέλλον η «Εγκατάσταση» και στην οποία περιοχή θα ερευνήσουμε τις επιπτώσεις που θα έχει η λειτουργία της «Εγκατάστασης». Προς τούτο χρησιμοποιούμε έναν τοπογραφικό χάρτη, στον οποίο είναι σχεδιασμένο ένα πλέγμα από οριζόντιες και κατακόρυφες γραμμές που απέχουν μεταξύ τους στην πραγματικότητα ένα χιλιόμετρο. Οι τομές των γραμμών αυτών ορίζουν έναν αριθμό σημείων, τα οποία στην πραγματικότητα (δηλαδή στο πραγματικό τοπίο) απέχουν μεταξύ τους οριζόντια ή κάθετα ένα χιλιόμετρο (στη συνέχεια τα σημεία αυτά θα τα ονομάζουμε «σημεία του πλέγματος»). Σημειώνουμε στον χάρτη τη θέση της καπνοδόχου του εργοστασίου, από την οποία θα εκπέμπονται τα καυσαέρια (δηλαδή οι ρύποι) της «Εγκατάστασης» και επομένως θα επιβαρύνουν την γύρω περιοχή. Είναι βέβαια αυτονόητο, ότι η επιβάρυνση της γύρω περιοχής από τη λειτουργία της «Εγκατάστασης» είναι περιορισμένη. Το πόσο περιορισμένη είναι έχει προκύψει από μελέτες και ορίζεται (απλοποιημένα) ως εξής: Στον τοπογραφικό χάρτη σχεδιάζουμε έναν κύκλο με κέντρο την τοποθεσία της καπνοδόχου και διάμετρο 100 φορές το ύψος της καπνοδόχου. Δηλαδή, αν το ύψος της καπνοδόχου είναι 100 μέτρα, σχεδιάζουμε στον τοπογραφικό χάρτη ένα κύκλο με κέντρο την θέση της καπνοδόχου και με διάμετρο 10 000 μέτρα (δηλαδή με ακτίνα 5 000 μέτρα). Όλα τα «σημεία του πλέγματος» που βρίσκονται μέσα σε αυτόν τον κύκλο είναι τοποθεσίες που θα γίνουν έλεγχοι πριν αποφασιστεί, αν θα δοθεί η άδεια λειτουργίας της «Εγκατάστασης». Τι είναι πιο λογικό, από το ότι η άδεια λειτουργίας της «Εγκατάστασης» θα δοθεί, αν αποδειχτεί, ότι μετά τη λειτουργία της «Εγκατάστασης» σε κανένα «σημείο του πλέγματος» μέσα στον κύκλο και για

κανένα ρύπο η συγκέντρωση του ρύπου δεν θα υπερβαίνει την αντίστοιχη οριακή τιμή του ρύπου, αφού εξ ορισμού, αν η συγκέντρωση του ρύπου είναι μικρότερη της αντίστοιχης οριακής τιμής, δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα για τον άνθρωπο;

Οι έλεγχοι που προαναφέραμε συνίστανται στο εξής: Για κάθε «σημείο του πλέγματος» που βρίσκεται μέσα στον κύκλο (στην συνέχεια θα επιλέξουμε αντιπροσωπευτικά το σημείο Α) και για κάθε ρύπο (στην συνέχεια θα επιλέξουμε αντιπροσωπευτικά τον ρύπο διοξείδιο του θείου) κάνουμε τα εξής 4 βήματα:

1. Στο σημείο Α ορίζουμε τη **«βασική ρύπανση της ατμόσφαιρας»** σε διοξείδιο του θείου. Αυτή είναι η ρύπανση, που υπάρχει στο σημείο Α **πριν** λειτουργήσει η εγκατάσταση. Τη βασική ρύπανση την ορίζουμε με μία σειρά μετρήσεων της συγκέντρωσης του διοξειδίου του θείου στη διάρκεια ενός έτους.
2. Στο σημείο Α ορίζουμε την **«πρόσθετη ρύπανση της ατμόσφαιρας»** σε διοξείδιο του θείου. Αυτή είναι η ρύπανση, που θα προέλθει **μόνο** από τη λειτουργία της «Εγκατάστασης». Αφού η πρόσθετη ρύπανση πρέπει να έχει οριστεί πριν τη λειτουργία της «Εγκατάστασης», είναι φανερό, ότι μπορεί να οριστεί μόνο με τη βοήθεια μαθηματικών μοντέλων και υπάρχουν τέτοια μαθηματικά μοντέλα (αν κάποια Αναγνώστρια ή κάποιος Αναγνώστης ενδιαφέρεται ιδιαίτερα για ένα τέτοιο μαθηματικό μοντέλο, μπορεί να απευθυνθεί σε εμένα, δεδομένου, ότι έχω δημοσιεύσει ένα δικό μου τέτοιο μοντέλο).
3. Στο σημείο Α ορίζουμε την **«ολική ρύπανση της ατμόσφαιρας»** σε διοξείδιο του θείου. Αυτή είναι η ρύπανση, που θα υπάρχει στο σημείο Α **μετά** τη λειτουργία της «Εγκατάστασης». Είναι δε φανερό, ότι η ολική ρύπανση της ατμόσφαιρας σε διοξείδιο του θείου στο σημείο Α είναι το άθροισμα της «βασικής» και της «πρόσθετης» ρύπανσης της ατμόσφαιρας σε διοξείδιο του θείου στο σημείο Α.
4. Συγκρίνουμε την «ολική ρύπανση της ατμόσφαιρας» σε διοξείδιο του θείου στο σημείο Α με την οριακή τιμή για διοξείδιο του θείου. Αν η «ολική ρύπανση της ατμόσφαιρας» στο σημείο Α είναι μικρότερη της οριακής τιμής του διοξειδίου του θείου, όλα είναι εντάξει.. Αν για όλα τα «σημεία του πλέγματος» μέσα στον κύκλο και για όλους τους ρύπους, για τους οποίους υπάρχουν οριακές τιμές η «ολική ρύπανση της ατμόσφαιρας» είναι μικρότερη των αντίστοιχων οριακών τιμών, τότε η άδεια (ως προς την τήρηση των οριακών τιμών) θα δοθεί και αυτό ανεξάρτητα τόσο του αριθμού όσο και της χρονικής διάρκειας διαμαρτυρίας των «κουκουλοφόρων»! Είναι αυτονόητο, ότι αν έστω και σε ένα «σημείο του πλέγματος» μέσα στον κύκλο και έστω μόνο για ένα ρύπο η «ολική ρύπανση της ατμόσφαιρας» θα είναι μεγαλύτερη της οριακής τιμής, τότε δεν δίνεται άδεια λειτουργίας της «Εγκατάστασης», έστω και αν ο ιδιοκτήτης της εγκατάστασης είναι ο «κολλητός» του Πρωθυπουργού της χώρας! Έτσι λειτουργεί η διαδικασία της «Αδειοδότησης» σε μία σύγχρονη κοινωνία στην Κεντρική Ευρώπη!

Βεβαίως, μετά την αδειοδότηση κατά τη διάρκεια της λειτουργίας της «Εγκατάστασης» πρέπει να πληρούνται όλες οι υπόλοιπες διατάξεις για την προστασία του Περιβάλλοντος, όπως π.χ. η τήρηση των οριακών τιμών για την «εκπομπή των διαφόρων ρύπων» κ.λπ.

Το παράδειγμα που επιλέξαμε για να γίνει κατανοητή η διαδικασία της «Αδειοδότησης» λαβαίνει υπ' όψη την προστασία της ατμόσφαιρας (επειδή μέχρι τώρα δεν έχουμε ασχοληθεί **αναλυτικά** με την προστασία του νερού και του

εδάφους). Για να ολοκληρώσουμε το αντικείμενο της «Αδειοδότησης» μίας «Εγκατάστασης», θα περιγράψουμε εν συντομία και την αδειοδότηση μίας εγκατάστασης που είναι σε θέση να επιβαρύνει κατ' αρχάς το έδαφος και κατόπιν το νερό.

Το παράδειγμα της «Αδειοδότησης» στην περίπτωση που πρέπει να λάβουμε υπ' όψη την προστασία του εδάφους είναι εύκολο παρά το γεγονός, ότι ακόμη δεν έχουμε ασχοληθεί με τη φυσιολογική σειρά περιγραφής της ύλης για την προστασία του εδάφους. Στην 1^η Ενότητα όμως, σελ. 7 προκειμένου να Σας δείξω πώς περίπου θα περιγράψω την ύλη στην Ιστοσελίδα μου, ξεκίνησα με την περιγραφή ενός φλέγοντος προβλήματος της Ελληνικής κοινωνίας, δηλαδή με το πρόβλημα της διαχείρισης των απορριμμάτων. Εκεί λοιπόν αναφέρονται **περιληπτικά** ποιες νομοθεσίες υπάρχουν για τη σωστή διαχείριση των Απορριμμάτων.

Έστω λοιπόν, ότι η Πολιτεία προκειμένου να επιλύσει το πρόβλημα της διαχείρισης των απορριμμάτων, είτε επειδή θέλει να κλείσει ορισμένους ΧΑΔΑ, δηλαδή «Χώρους Ανεξέλεγκτης Διάθεσης Αποβλήτων» (για να γλιτώσει επικείμενα πρόστιμα), είτε επειδή ένας χώρος ταφής απορριμμάτων σύντομα δε θα μπορεί να δεχτεί άλλα απορρίματα, προγραμματίζει τη δημιουργία ενός ΧΥΤΥ, δηλαδή ενός Χώρου Υγειονομικής Ταφής Υπολειμμάτων.

Η Πολιτεία λοιπόν λαβαίνει υπ' όψη όλες τις ισχύουσες νομοθεσίες, όπως τις περιγράψαμε στην 1^η Ενότητα, δηλαδή: Επιλογή της τοποθεσίας του ΧΥΤΥ σε όχι εύκολα διαπερατό υπέδαφος, όχι επάνω από υπόγειο υδροφορέα, με μόνωση σε σχέση με το υπέδαφος, περισυλλογή των στραγγισμάτων, καύση του μεθανίου, ελαχιστοποιώντας έτσι τη ρύπανση του εδάφους, του υπόγειου νερού και της ατμόσφαιρας. Στον ΧΥΤΥ θα εναποτίθενται μόνο ότι απέμεινε από τα απορρίματα, αφού πρώτα έχουν αφαιρεθεί ό,τι προβλέπει η πλέον μοντέρνα Ευρωπαϊκή Νομοθεσία (πρόληψη, επαναχρησιμοποίηση, ανακύκλωση, άλλου είδους ανάκτηση π.χ. ανάκτηση ενέργειας κ.λπ.). Οι ανίδεοι πολίτες (και ειδικά αυτοί οι πολίτες είναι πάντα ενάντια σε όλα), παρότι δεν είναι σε θέση να αντιληφθούν, ότι η κίνηση αυτή είναι για το καλό τόσο το δικό τους όσο και του Περιβάλλοντος, αντιτίθενται για μεγάλα χρονικά διαστήματα, τα κάνουν όλα «λίμπα» και το έργο δεν υλοποιείται (κάτι τέτοιο το έχω ζήσει περισσότερες της μίας φορές στην Πατρίδα μας). Το αποτέλεσμα; Συνέχιση πληρωμής προστίμων της Πατρίδας μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και διαιώνιση της χειρότερης λύσης επίλυσης του προβλήματος. Μερικοί από αυτούς τους ανίδεους Πολίτες νομίζουν μάλιστα ότι κάνουν κάτι καλό. Μου έχουν διηγηθεί, ότι κάποιος από αυτούς τους άσχετους βάζοντας υποψηφιότητα για να «κυβερνήσει» σαν παρατρεχάμενος τη χώρα, καυχήθηκε σε έναν προεκλογικό του λόγο: «Είμαι αυτός που έδωξε την εταιρεία Pirelli από την Ελλάδα ...». Η εταιρεία κατέληξε σε άλλη χώρα προς τα ανατολικά και η επιτυχία του «Σωτήρα» συνίσταται, στο ότι έχασαν το εισόδημά τους μερικές εκατοντάδες οικογένειες συμπατριωτών μας. Βέβαια οι ίδιοι οι «Σωτήρες» διαμαρτύρονται για την ανεργία στη χώρα μας!

Ολοκληρώνουμε το θέμα του τίτλου της 14^{ης} Ενότητάς μας με ένα παράδειγμα από την προστασία του νερού (παρά το γεγονός, ότι ακόμη δεν έχουμε ασχοληθεί αναλυτικά με την ρύπανση και την προστασία του νερού). Έτσι θα περιγράψουμε το πρόβλημα της διαχείρισης των λυμάτων π.χ. ενός δήμου με τη δημιουργία μίας εγκατάστασης βιολογικού καθαρισμού των λυμάτων της περιοχής. Παρά το γεγονός λοιπόν, ότι η Πολιτεία προγραμματίζει τη δημιουργία μίας τέτοιας εγκατάστασης, τηρώντας όλες τις υπάρχουσες νομοθεσίες, κανείς δεν δέχεται να υπάρξει στην περιοχή η εγκατάσταση αυτή, επειδή βεβαίως προτιμάει η εγκατάσταση να βρίσκεται στην περιοχή ενός άλλου δήμου, λες και στον γειτονικό δήμο κατοικούν φτωχοί στο πνεύμα και θα δεχόντουσαν την επιβάρυνση της περιοχής τους με τα λύματα των

έξυπνων γειτόνων τους. Έτσι στο 2021 ζει ένα μεγάλο μέρος του πληθυσμού της Πατρίδας μας έχοντας ένα μέτρο από κάτω του έναν τεράστιο βόθρο! Δεν ξέρω πώς αισθάνεστε Εσείς, αλλά έχω πάντα πρόβλημα, όταν πρέπει να εξηγήσω στους Επισκέπτες μας από το Εξωτερικό να ... μην πετούν τα χαρτιά της τουαλέτας μέσα στην τουαλέτα (μένουμε στη Σαρωνίδα), αφού όταν με κοιτούν ερευνητικά (εννοώντας γιατί αυτό;) πρέπει να εξηγήσω, ότι η περιοχή δεν διαθέτει βιολογικό καθαρισμό αλλά ... βόθρο!

Στην επόμενη 15^η Ενότητα θα ξεκινήσουμε με την περιγραφή ενός 2^{ου} μεγάλου προβλήματος της ανθρωπότητας (μετά το «Φαινόμενο του Θερμοκηπίου»), δηλαδή με την περιγραφή της «Τρύπας του Οζοντος». Η συγκυρία είναι ιδιαίτερα κατάλληλη, δεδομένου, ότι ξεκινάμε τα καλοκαιρινά μας μπάνια και η «Τρύπα του Οζοντος» έχει άμεση σχέση με τις προφυλάξεις που πρέπει να παίρνουμε.